

UNIVERSITY COLLEGE LONDON

University of London

EXAMINATION FOR INTERNAL STUDENTS

For the following qualifications :-

M.A.

M.A. Scandinavian Studies (Medieval & West Norse Studies): 1d. Unseen Translation from Swedish

COURSE CODE : SCAN001D

DATE : 10-SEP-01

TIME : 10.00

TIME ALLOWED : 3 hours

01-N0006-4-30

© 2001 *University of London*

TURN OVER

Unseen translation from Swedish.

Answer ALL THREE questions. All questions carry equal marks.

1. Translate the following passage into English:

Det står en glasburk med eterneller i min bokhylla. Skära, vita och gula eterneller som har vuxit på Kilimanjaro och är en gåva till mig och min dotter Maria.

Sedan ett par år tillbaks bor vi i Kenya. Min man är biståndsarbetare här, jag är "medföljande maka" och våra barn går i en internationell skola. Allt känns mycket intensivt, utanför de vanliga referensramarna ställs ens värderingar på sin spets. Dessutom har vi fyllt fyrtio för inte så länge sedan, Hans och jag, och vår äldsta, Maria, har slutat skolan här och farit till Sverige.

Innan Maria for bestämde vi att vi skulle gå upp på Kilimanjaro i Tanzania hon och jag. Man kan faktiskt forvandla hela vägen upp till toppen, ända upp i snön. Hela vandringen tar fem dagar, tre dagar upp och två dagar ner, och där finns hyddor för övernattnig. Man går mycket sakta bara, särskilt den sista biten i den tunna luften på nära 6 000 meters höjd.

Det blev en oerhörd upplevelse. Stigen vindlade fram i ett tidlöst land mellan då och nu, ett underskönt landskap med ständigt nya vyer som gav mig en intensiv känsla av déjà-vu. Jag blev skakad.

Vi for med bil upp till Marangu där man börjar vandringen. Vi sov över på ungdomshärberget där för att vänja kroppen vid höjden, drygt 2 000 meter. På morgonen provade vi kläder. Man kan hyra utrustning: polarjackor, överdragsbyxor, armékängor och vad man i övrigt behöver. "Man klär inte av sig när man går och lägger sig, man klär på sig", hade vi försäkrats, "och en vandringsstav är bra att ha, särskilt på vägen ner då det är brant". Guider och bärare hjälper en att bära, mot fastställd taxa.

2. Translate the following passage into English:

Kriminalaren kom vid niotiden och hette Lindström. Han hade ljus kostym och fluga, och om han inte haft svart bakåtslickat hår kunde han ha påmint om Ture Sventon.

Han hälsade på oss alla tre i tur och ordning, tog i hand och sa sitt namn, kriminalkommissarie Verner Lindström, tre gånger. Det luktade en smula rakvatten om honom och han talade mycket långsamt och eftertänksamt; som om han verkligen brydde sig om att rensa bort alla onödiga och lättviktiga ord innan han sa vad han ville ha sagt. Jag tyckte det ingav ett visst förtroende och förstod att han inte var att leka med.

Han startade med Henry, förstås. De stängde in sig i köket, och medan Edmund och jag strök omkring runt huset, kunde vi se dom sitta därinne över bordet med den rutiga vaxduken som två schackspelare, nästan.

Eftersom vi inte visste riktigt vad vi skulle ta oss för, gick vi upp till parkeringen för att kolla lite.

Det hade kommit ytterligare fyra bilar till platsen; man hade spärrat av med rep och svartgula skyltar där det stod att en brottsplatsundersökning pågick och att det var förbjudet för obehöriga att bereda sig tillträde. Edmund förklarade för en stöddig poliskonstapel att det var vi som hade hittat kroppen – nästan i alla fall, om man räknade bort Lasse Snedtrut – men det hjälpte inte. Vi hade inte där att göra. Jag lade ändå märke till att Berra Albertssons kropp hade forslats bort och att man hade ritat tjocka konturer med vit krita där den legat.

3. Translate the following passage into English:

Stora mödor och djup lärdom har lagts ner på att söka förklara ordet eriksgata. Man har sagt att det skulle betyda äroriksgata och allriksgata, allhärskargata, edgärdsgata, ensamkonungsgata och rentav även någon gång kung Eriks gata.

En sak torde vara säker: eriksgatan som reds av kungarna under medeltiden var inte en vägsträcka, utan en institution. Den äldsta notisen om saken finns i äldre västgöotalagen i den balk som börjar med de kända orden: Svearna äga konung taga, så ock att vräka; där nämns bara ett enda orsnamn, nämligen Junabäck. Konungen skulle skicka sändebud därifrån till alla götars ting, varefter lagmannen skulle utse gisslomän att möta honom innan han fick överskrida västgötagränsen. Själva ordet eriksgata nämns ännu inte här; det förekommer för första gången på 1200-talet, i Östgöotalagen. I Upplandslagen och Södermannalagen finns äntligen utförliga meddelanden om de platser vid landskapsgränserna där avlösningarna skulle ske. Etapperna var Uppsala-Strängnäs-Svintuna-Holaved-Junabäck-Ramundeboda-Oppboga bro-Östensbro-Uppsala, vilket allt finns infört och lagfäst i landskapslagens konungabalk.

Att färdas denna sträcka har ju sedan några årtionden blivit en smal sak; massor av människor tillbringar sin semester just på dessa vägar kring Vättern och Mälaren i de sommardagar då detta skrivs, och städerna rullar välkomnande ut sina asfalmattor mot bilister och cykeltrampare. Ännu för femtio år sedan var det ett stort företag att göra en sådan resa, men sedan 1600-talet fanns det åtminstone åkväg av det anspråklösa slag som den som nu är medelålders kan minnas från sin barndom.